

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Видин, 22.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВИДИН, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет
и четвърта година в следния състав:

Председател: И. Т. И.

Членове: В. Д. С.
В. Р. Г.

при участието на секретаря К. Г. И.
в присъствието на прокурора М. П. К.
като разглежда докладваното от В. Р. Г. Въззивно наказателно дело от общ
характер № 20231300600266 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по въззивна жалба, подадена от подсъдимият С. Б. К., чрез защитника си – адв. Г. Г. срещу присъда № 34 от НОХД № 508/2021 г. по описа на Районен съд – Видин. С присъдата подсъдимият е признат за виновен в това, че на неустановени дати, през периода от месец май 2020 г. до 29.06.2020 г. в гр. Видин, при условията на продължавано престъпление - извършил две и повече деяния, които осъществяват поотделно един състав на едно и също престъпление и при условията на опасен рецидив - след като е бил осъждан два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер като изпълнението на наказанията не е отложено по чл. 66 от НК, като за този период многократно склонявал към проституция и свождал към съвкупление и блудствени действия ненавършилата 18 години Ц.П. Ц. от с. Кошава, обл. Видин, род. на 01.04.2004 г., чрез убеждаване и мотивиране да осъществява полови контакти, блудствени действия и съвкупления с неопределен брой мъже срещу предварително уговорено от него заплащане,

съдействал като намирал мъже, с които да осъществява полови контакти, водел я и я прибирал на и от различни адреси, където осъществявала полови контакти с различни мъже, намирал ѝ превоз до и обратно от адресите и деянията са извършени с користна цел - получаване на половината от сумите, заплащани за извършените сексуални актове.

С гореописаната присъда подсъдимият С. К. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 2, предл. 1 и т. 5 във вр. с чл. 155, ал. 3 във вр. с чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „б“ от НК и му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 2 /две/ години и 8 /осем/ месеца, което на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б“ от ЗИНЗС, като същото следва да бъде изтърпяно при първоначален „строг“ режим, както и му е наложена глоба в размер на 5000 лв.

В тежест на подсъдимия на основание чл. 189, ал. 3 НПК са възложени и направените по делото разноси в размер на 256,20лв. в полза на ОД МВР Видин, сума разходвана за съдебно психолого - психиатрична експертиза и 260,00 лв. в полза на РС - Видин за възнаграждение на вещи лица.

На основание чл. 53, ал. 1, б. „а“ от НК веществените доказателства по дело № 508/21 по описа на РС – Видин се отнемат в полза на държавата.

Недоволен от присъдата, подсъдимият С. Б. К., чрез защитника си – адв. Г. Г., в срок е депозирал въззивна жалба, с твърдения, че същата е незаконосъобразна и необоснована. Счита, че така наложеното наказание е силно завишено, като в производството не са събрани доказателства, които да обуславят по категоричен и безспорен начин авторството на деянието. Моли да се редуцира наложеното наказание в минимален размер или да се постанови оправдателна присъда.

В разпоредително заседание по реда на чл. 327 от НПК след служебна проверка на материалите по делото въззивният състав е предоставил възможност на подсъдимия за представяне на нови доказателства.

В открито заседание са преразпитани свидетелите Н. К. – съпруга на подсъдимия и В. В. – приятел на подсъдимия и Ц. Ц. - пострадалата.

В открити съдебни заседания пред въззивния съд, прокурорът моли да се потвърди първоинстанционната присъда, счита същата за правилна и законосъобразна, а наложеното наказание е справедливо. Прави анализ на

събраните доказателства, като моли да се ценят като истинни показанията на В. и Ц. дадени пред районния съд.

Защитникът на подсъдимия, упълномощен в първото заседание пред Окръжен съд – Видин, адв. В. счита, че от събраните доказателства в производството пред настоящата инстанция се установява, че решението на Районен съд – Видин не отразява правилно фактическата обстановка. Посочва, че пострадалата – св. Ц. е дала неверни показания, тъй като е била заплашвана от свидетеля В.. Посочва, че няма обстоятелства, които да уличават подсъдимия към склоняване на проституция на Ц., а само и единствено я подслонил временно, тъй като Ц. била изпаднала в безизходица. Прави анализ на събраните доказателства пред настоящата инстанция. Моли да се отмени присъдата и да се постанови нова, с която подсъдимият да бъде признат за невинен.

В лична защита подсъдимият К. моли да се отмени присъдата. Посочва, че не извършил престъплението, за което е обвинен. В последната си дума, моли да се отмени наложената присъда или да се върне делото за ново разглеждане.

След надлежна служебна проверка на атакувания съдебен акт, настоящият съдебен състав намира първоинстанционната присъда за правилна, постановена при изяснена фактическа обстановка. Въз основа на достъпните и възможни за събиране гласни и писмени доказателства, съдът е стигнал до единствен и непротиворечив извод относно извършеното деяние, авторството и виновността. При самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства въззивната инстанция не намери основания за промяна на фактическата обстановка по делото, която е следната:

Ц. Ц. отишла да живее при подсъдимия К. през м. май 2020г. Още от първия ден се разбрали Ц./тогава на 16 години/ да проституира за него. На уговорката присъствали лицата В. и М. Предложението било направено от подсъдимия К.. Същият поискал от Ц. да проституира и това, което получавала от клиентите, се деляло по равно. Ц. се съгласила. Съгласно уговорката, работела чрез публикуване на обяви в сайта „Адам и Ева“. Обявите в сайта за сексуални услуги са направени от подсъдимият К.. Телефоните за връзка от обявите стояли при К. и жената, с която живеел на съпружески начала – Надя. Те приемали обажданията и уговаряли срещите и

цените. Понякога се случвало клиентите да звънят лично на Ц., на които тя била дала телефонния си номер, но в повечето случаи казвала за това на подсъдимия К., който определял и цената. Всичко ставало с негово знание и съгласие. Същият решавал кога и къде и за каква сума Ц. да отиде. Когато се прибираща след среща с клиент или клиенти в зависимост от случая, Ц. давала парите на подсъдимия, който ги преброявал и й давал половината от тях. Когато била при клиент, Ц. поддържала контакт с К. чрез приложението „Вайбър“. Пишела, когато пристигне на уговореното място, като вземе парите или ако трябва да бъде уточнена отново цената. Ц. заявила, че преди да отиде при подсъдимия К. била започнала да проституира, като работела за лице с малко име „Краси“.

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение, тъй като са обсъдени всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, като не са допуснати логически грешки при обсъждането им. Правилно районния съд е обсъдил всички гласни доказателствени средства – показанията на свидетелите Ц. Ц., П. М. – майка на Ц., В. В., М. Ц., Ц. Ц. и И. И., Ц. М.

Правилно са кредитирани, приложените по делото доказателствени средства, а именно протокол за претърсване и изземване за времето от 08:20 на 29.06.2020г. до 10:55ч на дата 29.06.2020г. по ДП ЗМ 497/2020 по описа на РУ – Видин, пр.пр. № СП 1571/2020 по описа на РУ - Видин, протокол от разпознаване и фотоалбум, извършен на 20.07.2020г. в гр. Видин, ул. „*“ №87, психиатрично – психологична експертиза, протокол за оглед на веществени доказателства и фотоалбум от 09.02.2021г., ВДС „звукзапис“ CD - R с рег. Номер RB 20202010 – 017 – 16/61 от 05.01.2021г. по описа на ДАТО „Поверително“, екз №2, 1(един) брой CD - R и протокол, отразяващ изготвянето на ВДС CD - R с рег. Номер RB 20202010 – 001 – 05/9 – 13 от 14.01.2021г. по описа на ДАТО „Поверително“, екз. №28, 28 (двадесет и осем) факти и обстоятелства установени по реда на СРС и снети на хартиен носител.

Правилно е кредитирана и приложеното по делото комплексна психолого-психиатрична експертиза.

Правилно контролирания съд е разграничил двете противоречиви групи доказателствените средства – обясненията на подсъдимия и свидетелските показания дадени пред съда. Правилно съдът е дал вяра на показанията на свидетелят К. само в частта, в която се свидетелства, че пострадалата Ц. е спала в тяхното жилище.

Настоящият съдебен състав изцяло се солидаризира с проведения анализ на доказателствената съвкупност, поради което не намира за необходимо да го преповтаря. В тази връзка е необходимо да се посочи, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото, а може да анализира само тези, които се оспорват, за да отговори изчерпателно на наведените доводи в жалбата или протеста (решение № 181/2012 г. на ВКС, I н. о., решение № 372/2012 г. на ВКС, III н. о., решение № 513/2013 г. на ВКС, I н. о., решение № 371/2016 г. на ВКС, III н. о.)

В тази връзка Окръжен съд – Видин следва да анализира непосредствено събраните пред него доказателствени средства. По отношение на представената нотариално заверена декларация от Ц.Ц., съдът намира същата ирелевантна, тъй като не е събрана и проверена по реда и правилата на НПК, като съгласно чл. 120 от НПК нотариусът не попада в обхвата на съответния орган.

Следва да се подчертае, че настоящия съдебен състав не кредитира показанията на свидетелят Ц. дадени пред Окръжен съд – Видин. В съдебно заседание съдът констатира, че е налице драстично разминаване между дадените показания пред разследващите органи на досъдебното производство, дадените показания пред съдия – отново в досъдебното производство и дадените показания пред Районен съд – Видин с дадените показания пред настоящата инстанция.

Съдът счита, че показанията на свидетелят Ц. следва да бъдат ценени наред с другите събрани доказателства и доказателствени средства по делото. Не е и без значение и дългия изминал период от време, както и страничните фактори, които биха могли да я мотивират да даде коренно противоположни показания.

В тази връзка настоящата инстанция, дава вяра на показанията на Ц., които са дадени пред съдия на досъдебното производство и дадените такива пред

първата инстанция. Същите са дадени непосредствено след образуване на наказателното производство и се допълват и от другите свидетелски показания - Ц.Ц., П. М., В. В., М. Ц., Ц.Ц. и И. И., Ц. М, както и от протокол за оглед на веществени доказателства и фотоалбум от 09.02.2021г., в който се установява чат между пострадалата и подсъдимия, както и протокол за претърсване и изземване за времето от 08:20 на 29.06.2020г. до 10:55ч на дата 29.06.2020г. по ДП ЗМ 497/2020 по описа на РУ – Видин, пр.пр. № СП 1571/2020 по описа на РУ - Видин, протокол от разпознаване и фотоалбум, извършен на 20.07.2020г. в гр. Видин, ул. „*“ №*.

По отношение на разпита свидетелката К. – съпруга на подсъдимия, настоящата инстанция се солидаризира с извода на първоинстанционния съд за кредитиране на показанията ѝ. Настоящия съдебен състав не даде вяра на показанията на свидетелката Надя К.- съпруга на подсъдимия С. К. в частта, отнасяща се до липсата на ангажираност на пострадалата Ц. към подсъдимия по отношение извършването от същата сексуални услуги към различни лица. Същите са явяват изолирани и неподкрепени от останалите доказателства събрани по реда и правилата на НПК.

По отношение на показанията на свидетелят В. и неговия преповторен разпит, съдът счита същите за ирелевантни за настоящия процес. Чрез гласните доказателствени средства следва да се докаже обективен факт от действителността, който е възприет от свидетеля. Показанията на свидетеля В., не могат да се отнесат нито към тезата на държавното обвинение, нито към тезата на защита. Същите са неотносими, тъй като с тях не може да се докаже вината, съответно невинността на подсъдимия към инкриминираното деяние.

Не на последно място, настоящата инстанция намира за необходимо да обсъди обясненията на подсъдимия С. К.. Констатацията на първостепенния съд, че обясненията могат са годни доказателствени средства е абсолютно вярна. Затова и същите са правилно съпоставени с останалия доказателствен материал.

Контролираният съд е правилно е посочил че същите противоречат на останалия доказателствен материал и че следва да се приемат като недостоверни.

Въззивният съд, разглеждайки обясненията на подсъдимия К. в светлината

на тяхната процесуална двойствена природа едновременно като доказателствено средство и средство за защита, намира, че последните са изолирани от останалия доказателствен материал и че това е защитната теза на подсъдимия.

Окръжен съд - Видин намира, че при правилно установена фактическа обстановка и верен анализ на събрания по делото доказателствен материал, първостепенният съд е направил и правилни правни изводи досежно съставомерността на поведението на подсъдимия както от обективна, така и от субективна страна за престъплението по чл. 155, ал.5, т. 2, предл. 1 и т. 5 във вр. с чл. 155, ал. 3 във вр. с чл. 155, ал. 1 във вр. с чл. 29, ал. 1, б. „б“ от НК.

Правилни са изводите на контролирания съд относно обективната и субективната страна на престъплението.

От обективна страна е налице умишлено мотивационно въздействие върху пострадалата за встъпването ѝ в полови контакти. За съставомерността са без значение използваните средства-убеждаване, обещаване за облаги, създаване на изгоди, заплахи или по друг начин. В конкретния случай, подсъдимия възползвайки се от ситуацията е въздействал върху психиката на пострадалата, като я мотивирал да осъществи полови контакти с трети лица. Това въздействие се е изразявало предложения ѝ подслон и храна, подялбата на изкараните от сексуални услуги парични средства. Това поведение ведно със социалната, може би и житейска безизходица, в която се е намирала пострадалата са я мотивирали да склони на убежденията на подсъдимия да осъществява полови контакти с трети лица, с цел получаване на облаги.

По отношение на субективната страна на деянието, Районен съд – Видин правилно е възприел, че деянието е извършено виновно, при форма на вината пряк умисъл, с целени и настъпили общественоопасни последици. Затова свидетелстват, изготвената обява в сайта „Адам и Ева“, уреждането на хора, които да се възползват от сексуалните услуги на пострадалата Ц., както и определянето на тяхната цена и осигуряването на подслон на Ц. в неговото семейно жилище.

Правилно контролирания съд е възприел, че възрастта на пострадалата представлява квалифициращ елемент при наличието на който законодателя е предвидил по-строга наказание за извършителя.

Въззивната инстанция изразява съгласие с първата инстанция и относно

установените смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, отчетени при индивидуализацията на наказанието. Първоинстанционният съд правилно е преценил всички обстоятелства, относими към определяне на наказанието и е наложил същото при превес на отегчаващите такива.

Подсъдимият е бил многократно осъждан, като досега наложените му наказанията не са постигнали своите цели. Районен съд – Видин правилно при определяне на наказанието е взел предвид, че за постигане на целите на чл. 36 от НК, същото следва да бъде в предВ.ия от съда размер.

Съдът напълно се солидаризира и с изводът на контролирания съд относно размера на наложеното наказание, като при определянето му са взети под внимание обществената опасност на подсъдимия, на извършеното от него деяние, трайно утвърдени престъпни навици и липсата на поправително-възпитателен ефект от предходно наложените наказания. Окръжен съд – Видин, счита че с наложеното наказание ще се постигнат и целите на генералната превенция на наказанието – да въздейства възпитателно и предупредително на обществото.

Предвид крайния изход на делото и с оглед разпоредбата на чл. 189, ал. 3 НПК, законосъобразно направените по делото разноси са възложени в тежест на подсъдимия К..

Предвид осъдителната присъда, правилно районния съд е отнел в полза на държавата на основание чл.53, ал. 1, б. “а“ от НК описаните веществените доказателства.

Въз основа на изложеното и с оглед съвпадението на крайните изводи на двете съдебни инстанции, настоящият въззивен състав приема, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и като такава следва да се потвърди. Присъдата е постановена при безспорно и коректно изяснена фактическа обстановка, без да са допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон.

При извършената на основание чл.314, ал.1, вр. чл.313 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден, а въззивната жалба - да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК Окръжен съд
– Видин

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 34 от НОХД № 508/2021 г. по описа на Районен съд – Видин.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____